

ת"פ 25639/03/21 - מדינת ישראל - פמ"מ נגד קאסם תאיה

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"פ 25639-03-21 מדינת ישראל נ' תאיה(עציר)

בפני
בעניין: כבוד השופט חגי טרסי
מדינת ישראל - פמ"מ

המאשימה

נגד

קאסם תאיה (עציר)
ע"י ב"כ עו"ד נטור

הנאשם

גזר דין

כתב האישום

הנאשם הורשע, על פי הודאתו, במסגרת הסדר טיעון, בכתב אישום מתוקן, בו יוחסו לו **שתי עבירות של קשירת קשר לפשע** - עבירות על סעיף 499(א)(1) לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: "**החוק**"), **ניסיון עסקה אחרת בנשק** - עבירה על סעיף 144(ב)(2) ביחד עם סעיף 25 לחוק העונשין **והחזקת נשק אביזר ותחמושת** - עבירה על סעיף 144(א) רישא וסיפא לחוק העונשין.

על פי המתואר בעובדות האישום הראשון, בין התאריכים 5.2.20 - 14.1.21 קשר הנאשם קשר עם אחרים להחזיק כלי נשק שונים.

על פי המתואר בעובדות האישום השני, ביום 5.12.20 קשר הנאשם קשר עם אחר לבצע עסקה אחרת בנשק באמצעות הודעות ביישומון "וואטסאפ" (להלן: "**וואטסאפ**").

על פי המתואר בעובדות האישום הבא, בתאריך 19.2.21, בין השעות 4:55 - 5:43 לערך, שוחח הנאשם באמצעות הודעות קוליות והתכתבויות, בשפה הערבית, בוואטסאפ עם עמיד מחאמיד (להלן: "**עמיד**"). עמיד ביקש מהנאשם שישלח לו בדחיפות תמונה של אקדח שכן "מישהו רוצה אותו". הנאשם השיב שאין לו תמונה אלא סרטון, ולבקשת עמיד שלח לו סרטון בו נראה אקדח מסוג "FN Herstal" תוצרת בלגיה בקליבר 9 מ"מ מונח ברכב. כעבור כחצי שעה שלח הנאשם לעמיד תמונה של האקדח. בתגובה ביקש עמיד מהנאשם לנקוב במחיר סופי תמורת האקדח והנאשם השיב "במקום 42, 40". בין השניים המשיך להתקיים דין ודברים בנוגע לאקדח, במהלכו שלח הנאשם לעמיד מספר תמונות נוספות של האקדח. עמיד התלונן שהאקדח חלוד והנאשם ניסה לשכנע אותו לרכוש אותו. לבסוף אמר הנאשם לעמיד

"אם המצב שלי היה מאפשר לי לקחת אותו בשבילי אני אקח אותו, כי הוא, לראות אותו בעיניים לא כמו בתמונות, התמונות לא כמו שהוא בידיים שלך, אני יודע מה אני אומר לך, משהו נקי", או מילים בעלות משמעות דומה. בגין אישום זה הורשע הנאשם בניסיון לביצוע עסקה אחרת בנשק.

על פי המתואר בעובדות האישום האחרון, החל ממועד שאינו ידוע במדויק, ולכל הפחות מיום 5.12.20 ועד ליום 25.2.21, או במועדים סמוכים לכך, החזיק הנאשם בביתו ברובה מסוג M-16 (להלן: "**הרובה**"). החל ממועד שאינו ידוע ועד ליום 25.2.21, או במועדים סמוכים לכך, החזיק הנאשם בביתו 6 מחסניות תואמות לרובה (להלן: "**המחסניות**"), כאשר כל אחת מהן טעונה במלואה ב-30 כדורים בקליבר 5.56 מ"מ. אחת המחסניות הייתה מוסלקת בתוך תיק. מחסנית נוספת ושתי מחסניות צמודות יחד ("צולבת") היו מוסלקות בשקית זבל בארון בגדים, וכך גם שתי קתות, שני חלקי מתפסים, ידית אחיזה ותפס מחסנית. 663 כדורים בקליבר 5.56 מ"מ, היו מוסלקים בשקיות בתוך תיק נוסף.

במסגרת ההסדר שגובש בין הצדדים, תוקן כתב האישום, אך לא גובשו הסכמות עונשיות, וכל אחד מהצדדים טען לעונש על פי ראיות עיניו.

טיעוני הצדדים

ב"כ המאשימה הדגיש בטיעונו את החומרה הרבה שבמעשיו של הנאשם ואת פגיעתו בערכים חברתיים משמעותיים דוגמת ההגנה על שלומו ובטחונו של הציבור. ב"כ המאשימה ציין את הצורך בענישה מרתיעה וממשית כלפי מבצעי עבירות נשק, בהתאם לפסיקת בית המשפט העליון, אשר הדגיש לא פעם את הצורך במאבק בתופעה של החזקת נשק לא חוקי. עוד ציין כי אין מחלוקת כי מדובר בתופעה שהפכה מכת מדינה או לפחות מכת אזור. באשר למידת הפגיעה בערכים המוגנים, סבר כי מדובר בפגיעה ברמה בינונית-גבוהה, זאת על פי עובדות כתב האישום המצביעות על מעורבות עמוקה בעולם הנשק מצד הנאשם. עוד ציין כי כתב האישום מתאר שיחות מפורטות אודות מכירת האקדח, ועולה ממנו כי מדובר בהחזקת כמות גדולה של מחסניות ותחמושת. ב"כ המאשימה עתר למתחם ענישה, בעבירות של קשירת קשר, הנע בין 6 - 12 חודשי מאסר. בעבירה של ניסיון עסקה אחרת בנשק עתר למתחם ענישה הנע בין 18 - 36 חודשים מאסר ובעבירה של החזקת נשק עתר למתחם הנע בין 24 - 48 חודשי מאסר. ב"כ המאשימה הפנה לפסיקה ואף הגיש אסופת פסיקה.

באשר לנסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירה הזכיר כי מדובר אמנם במי שלקח אחריות על מעשיו, אך לחובתו עבר פלילי לא מבוטל הכולל 3 הרשעות קודמות בשלל עבירות, וביניהן החזקת כלי פריצה, גניבת רכב, סיכון חיי אדם בכלי תחבורה, תקיפת שוטר ועוד. בגין עבירות אלו נידון הנאשם לתקופות מאסר ממושכות של 39 ו-35 חודשים. ב"כ המאשימה סבר כי יש למקם את הנאשם באמצע המתחמים, כך שיושת עליו עונש של 5 שנות מאסר, מאסר על תנאי וקנס משמעותי.

ב"כ הנאשם טען תחילה לעניין עובדות כתב האישום ונסיבות ביצוע העבירות. לדבריו כתב האישום תוקן באופן

משמעותי, לנוכח קושי ראייתי, והפחית במידה רבה את היקף וחומרת העבירות אשר יוחסו לנאשם. עוד הוסיף כי מתחמי הענישה אליה עתרה המאשימה אינם מביאים לידי ביטוי תיקון משמעותי זה. בתוך כך, טען ב"כ הנאשם כי מתחם העונש, לעבירת החזקת רובה עם תחמושת, נע בין 10 ל- 18 חודשי מאסר וביקש למקם את הנאשם במרכזו, ואף הפנה לפסיקה תואמת והגישה. ביחס לעבירות של קשירת קשר טען כי על מתחם העונש בגין להשתלב עם המתחם בגין עבירת ההחזקה. ביחס לעבירה של ניסיון ביצוע עסקה אחרת ציין הסנגור המלומד כי בעניינו מדובר בעבירה אחת של ניסיון לביצוע עסקה ואילו הפסיקה שהציגה המאשימה נוגעת לריבוי עבירות מסוג זה. בנוסף, ציין כי לא הוגשו כתבי אישום נגד מעורבים אחרים בתיק, המוזכרים בכתב האישום, וכי נתון זה אמור להוות שיקול לקולא לטובת הנאשם. העונש בגין עבירות קשירת הקשר אמור להיבלע, לטעמו, בענישה שתיקבע ביחס להחזקת הנשק.

באשר לנסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירה, ציין כי הנאשם נשוי ואב ל-5 ילדים, ומאז מאסרו האחרון ניהל חיים נורמטיביים וניסה לייצב את משפחתו ולעלות על הדרך הנכונה. הנאשם הוא מפרנס יחיד הן למשפחתו הגרעינית והן לזו המורחבת. לחובתו אמנם הרשעות ומאסרים קודמים, אך מדובר היה בעבירות רכוש, ואין בעברו אינדיקציה לעשייה פלילית בתחום עבירות הנשק. עוד ציין כי הנאשם מצטער על מעשיו ומכה על חטא. לבסוף עתר למתחם עונש כולל שינוע בין 24 - 40 חודשי מאסר וביקש להשית על הנאשם עונש שלא יעלה על 30 חודשים.

לבסוף, שמעתי גם את דברי הנאשם עצמו, אשר הביע צער על מעשיו ומסר כי הוא מנצל את תקופת המעצר לטיפול, ובתוך כך השתלב בקבוצות שליטה בכעסים ובטיפול התמודדות במעצר. עוד הוסיף כי הוא משמש כראש חוליה ותומך באסירים שנמצאים בהשגחה רמה א', כי אין לו דוחות משמעת וכי הוא נחשב כעצור מתפקד. הנאשם ביקש התחשבות בו ובבני משפחתו.

דין והכרעה

"נוכח היקפן המתרחב של עבירות המבוצעות בנשק בכלל וסחר בנשק בפרט, וזמינותו המדאיגה של נשק בלתי חוקי במחוזותינו, התעורר הצורך להחמיר בעונשי המאסר המוטלים בעבירות אלה... אין לדעת מה יעלה בגורלם של כלי נשק אלה ולאילו תוצאות הרסניות יובילו - בסכסוך ברחוב, בקטטה בין ניצים ואף בתוך המשפחה פנימה. הסכנה הנשקפת לציבור כתוצאה מעבירות אלה, לצד המימדים שאליהם הגיעו, מחייבים לתת ביטוי הולם וכבד משקל להגנה על הערך החברתי שנפגע כתוצאה מפעילות עבריינית זאת, הגנה על שלום הציבור מפני פגיעות בגוף או בנפש, ולהחמיר את עונשי המאסר המוטלים בגין פעילות עבריינית זאת, בהדרגה. למותר לציין כי אין בכך כדי לחתור תחת האופי האינדיבידואלי שבמלאכת הענישה, הנעשית בכל מקרה לגופו, לפי נסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם".

דבריו אלה של בית המשפט העליון, העומדים על היקף עבירות הנשק ועל פגיעתן הקשה בערכים החברתיים, באופן המחייב החמרת הענישה, נאמרו כבר לפני כעשור בפסק הדין בע"פ 1323/13 חסן נ' מ"י (5.6.13). מאז, למרבה הצער, וכפי שלמדים אנו מדי יום מההליכים המובאים לפנינו, לא רק שלא חלה הטבה במצב, אלא שזה הולך ומחמיר, הולך ומחריף, והפגיעה בגוף ובנפש, לרבות גופם ונפשם של עוברי אורח חפים מכל עוון, אינה פוסחת על אזור כלשהו

בארצנו. על רקע תמונת מצב זו, אותה מגמת החמרה, אשר הוכרזה כבר לפני עשור, שרירה וקיימת במלוא עוצה גם כיום, וראו למשל דברי בית המשפט העליון כפי שבאו לידי ביטוי אך לאחרונה במסגרת ע"פ 6068/21 מ"י נ' פקיה (19.12.21):

"יש להדגיש את החומרה היתירה שנודעה לביצוע עבירות נשק, על כל סוגיהן ומיניהן. במסגרת פסק הדין בע"פ 4595/13 זובידאת נ' מדינת ישראל (6.7.2014) בית המשפט קרא למחוקק לשקול את החמרת הענישה בעבירות נשק. בהמשך לכך, בשנת 2018 תיקן המחוקק את סעיף 340א לחוק העונשין והחמיר את העונש הקבוע בצידה של עבירת ירי מנשק חם (ראו: הצעת חוק העונשין (תיקון מס' 132) (ירי מנשק חם), התשע"ח-2018, ה"ח 1223). זאת, כצעד נוסף למלחמה בתופעת השימוש בנשק ופוטנציאל הנזק הכרוך בכך. בהמשך לתיקון זה, בית משפט זה הדגיש בפסיקתו פעם אחר פעם, כי עבירות הנשק הפכו לחזון נפרץ, המביא לעיתים מזומנות לפגיעה בחיי חפים מפשע. בהתאם לכך, בית משפט זה שב וקבע כי החמרת הענישה בגין עבירות אלו היא אינטרס ציבורי מהמעלה הראשונה ותנאי הכרחי להרתעת הציבור מפני ביצוען (ראו מיני רבים: ע"פ 4406/19 מדינת ישראל נ' סובח, פסקאות 16-17 לחוות דעתי (5.11.2019); רע"פ 7344/18 מג'יד נ' מדינת ישראל, פסקה 10 (21.10.2018))."

ודוק, מגמה זו אינה מתייחסת לעבירות של ירי ושימוש התקפי בנשק בלבד, אלא גם לעבירות ההחזקה, וליתר עבירות הנשק אשר מקימות את הבסיס לאותו סיכון עתידי הכרוך בשימוש בכלי הנשק השונים. הנה כך מצאו הדברים את ביטויים מפי כב' השופט שטיין בע"פ 147/21 מ"י נ' ביטון (14.02.2021):

"עבירות נשק לסוגיהן היו זה מכבר למכת מדינה. האיסורים על עבירות כאמור באים להגן על ערכים חברתיים שכוללים שמירה על חיי אדם ועל שלמות גופו, וכן שמירה על סדרי חיים תקינים ושלווים שאינם מופרעים על ידי איש האוחז באקדח, ברובה, או בתת-מקלע. יתירה מכך: עסקינן באיסורים על מעשי הכנה לקראת ביצועם של מעשים פליליים חמורים ומסוכנים עד-מאד, אשר נעשים באמצעות כלי ירייה ואשר כוללים איומים, תקיפה, ירי במקום מגורים, גרימת חבלה והמתה. בדרך כלל, מעשי הכנה שאינם מגיעים כדי ניסיון לעבור עבירה פלילית אינם בני עונשין; ואולם, לא כך הוא כאשר מדובר במעשי הכנה שחומרתם מגיעה כדי סיכון ממשי וחמור לפרט ולחברה כאחד (ראו: ש"ז פלר יסודות דיני עונשין 48-52 (כרך ב', תשמ"ז)). על מעשי הכנה כאלה נענשים בחומרה, ואין זה מקרי שעצם הרכישה או ההחזקה של כלי נשק בלא רשות על פי דין להחזקתו גוררת אחריה עונש מרבי של שבע שנות מאסר, כאמור בסעיף 144(א) לחוק העונשין. עונש זה ועונשים אחרים, שחלקם חמורים אף יותר, אשר מוטלים על עברייני נשק, מהווים חלק ממלחמתה הבלתי מתפשרת של החברה בנגע ששמו זילות חיי אדם והקלות הבלתי נסבלת של הלחיצה על ההדק (ראו דברי השופט י' אלרון בע"פ 4406/19 מדינת ישראל נ' סובח (5.11.2019) (להלן: עניין סובח))."

דברים אלו משקפים גם את מכלול הערכים החברתיים הנפגעים כתוצאה מעבירות הנשק, שעניינם השמירה על הסדר הציבורי, על שלומו ובטחונו של הציבור ועל חיי אנוש ממש, את החומרה הרבה הכרוכה בעבירות מסוג זה ואת מדיניות הענישה התקיפה המתחייבת במקרים מעין אלה. להשלמת התמונה ראוי יהיה להזכיר כי אך לפני שבועות אחדים

חוקקה בכנסת ישראל הוראת שעה המורה על עונשי מינימום בעבירות נשק, לרבות בעבירות ההחזקה והנשיאה. הוראת השעה אינה חלה ישירות על עניינו של הנאשם, אך היא משקפת את החובה המוטלת בימים אלה על בתי המשפט להחמיר בדינם של עברייני נשק. עד כאן באשר לרובד הכללי, העקרוני, ועתה אפנה לבחינת מתחם הענישה הראוי לכל אחד מהאישומים/האירועים המפורטים בכתב האישום המתוקן, ואפתח בעבירה של החזקת הנשק והתחמושת, העומדת בליבת כתב האישום.

המדובר, כזכור, בכך שלאורך כחודשיים וחצי החזיק הנאשם בביתו רובה מסוג M-16, ולצדו החזיק, החל ממועד לא ידוע, שש מחסניות תואמות, מלאות ב-30 כדורים כל אחת, שתי קתות, שני חלקי מתפסים, ידית אחיזה ותפס מחסנית. בנוסף החזיק לא פחות מ-663 כדורים תואמים נוספים. מדובר אפוא בהחזקה מתמשכת של רובה, נשק התקפי ארוך שפגיעתו הפוטנציאלית קשה, ולצדו כמות גדולה ביותר של תחמושת ואביזרים, לרבות 6 מחסניות מלאות מוכנות לפעולה. על יסוד נתונים אלה מתחייבת המסקנה כי **מידת הפגיעה בערכים המוגנים** מצויה במקרה זה, לכל הפחות, **במדרג החומרה הבינוני** של עבירות מעין אלה.

באשר ל**מדיניות הענישה הנוהגת** במקרים דומים, קיימת פסיקה ענפה המבהירה כי דינם של המורשעים בהן להישלח לתקופת מאסר ממשית מאחורי סורג ובריח, ואפרט.

אך לפני כחודש ימים, דן בית המשפט העליון בערעור המדינה על גזר דינו של מי שהורשע בכך שהחזיק בביתו נשק דמוי רובה סער M-16 וחלקי נשק נוספים, לרבות קת, 5 מחסניות ו-60 כדורים, במשך 3 שבועות, וזאת במסגרת ע"פ 8320/21 מ"י נ' **בסילה** (28.12.21). מדובר היה באדם נורמטיבי, ללא עבר פלילי אשר עבד באופן רציף לפרנסת משפחתו, נטל אחריות מלאה למעשיו ואחז בתסקיר ובו המלצה של שירות המבחן להימנע מלהשית עונש מאסר מאחורי סורג ובריח. על אף נתונים מקלים אלה קיבל בית המשפט העליון את ערעור המדינה והטיל על המשיב **14 חודשי מאסר בפועל**, חלף העונש של 7 חודשי מאסר שהשית בית המשפט המחוזי, ואף הבהיר כי אין בכך משום מיצוי הדין עם הנאשם.

בע"פ 3853/20 מ"י נ' **אל מוגרבי** (29.11.20), נדון ערעור המדינה על גזר דינו של נאשם שהורשע, על פי הודאתו, בעבירה של החזקת נשק. הנאשם החזיק במתחם סמוך לביתו רובה M-16, ללא אביזרים נוספים או תחמושת. בית המשפט המחוזי קבע **מתחם ענישה הנע בין 12 ל-36 חודשי מאסר בפועל** והטיל על הנאשם עונש של **15 חודשי מאסר בפועל**. בית המשפט העליון עמד על הצורך בענישה מרתיעה בעבירות נשק וקבע כי העונש שהוטל על הנאשם הוא מקל, אך דחה את ערעור המדינה שכן לא סבר כי מידת החריגה מרף הענישה הראוי מצדיקה התערבות במקרה זה.

בע"פ 1826/19 אבו עיסא נ' מ"י (11.7.19), הורשע המערער בעבירה של החזקת נשק, בכך שהחזיק בנשק מאולתר אוטומטי, והעבירו לאדם אחר על מנת שיחזיק בו באופן זמני. בית המשפט המחוזי קבע **מתחם ענישה הנע בין 15 ל-36 חודשי מאסר**. על המערער, צעיר ללא עבר פלילי, נגזרו **18 חודשי מאסר בפועל**. ערעורו לבית המשפט העליון נדחה.

ענישה דומה, של **18 חודשי מאסר בפועל**, לנאשם צעיר, ללא עבר פלילי, אושרה על ידי בית המשפט העליון גם בע"פ 3632/14 **אבו סבית נ' מ"י** (8.12.14), בו נדחה ערעורו של הנאשם אשר הורשע, על פי הודאתו, בעבירה של החזקת נשק. הנאשם נפגש עם אדם אחר וקיבל ממנו תיק גב שהכיל תת מקלע מאולתר ובו מחסנית וכדור בקנה. נקבע שהנאשם לא ידע על הימצאותם של המחסנית והכדור. בית המשפט המחוזי קבע **מתחם עונש הנע בין שנה ל-3 שנות מאסר בפועל**, והשית, כאמור 18 חודשי מאסר.

ברע"פ 4559/16 **נוסיראת נ' מ"י** (22.6.16) דובר באדם שהורשע בבית משפט השלום בהחזקת רובה, מחסנית תואמת ו-9 כדורים. בית המשפט קבע **מתחם הנע בין 9 ל-24 חודשי מאסר**, אך סטה לקולא מהמתחם מטעמי שיקום, לאור תסקיר חיובי, והסתפק בכך שהטיל 6 חודשי מאסר, לנשיאה בדרך של עבודות שירות. בית המשפט המחוזי קיבל את ערעור המדינה והעמיד את העונש על **9 חודשי מאסר מאחורי סורג ובריח**, תוך שהדגיש את המדיניות הנוהגת הכוללת הטלת מאסר של ממש גם על נאשמים נעדרים עבר פלילי. בקשה לרשות ערעור שהוגשה מטעמו של הנאשם - נדחתה בבית המשפט העליון.

בעפ"ג (נצ') 2024-04-21 **מ"י נ' מנדורי** (29.6.21), דובר בנאשם צעיר שהורשע בהחזקת רובה סער דמיו M-16 (אייר סופט) אשר הוסב מרובה המיועד לירות כדוריות פלסטיק לכזה המסוגל לירות אש חיה. בנוסף, החזיק הנאשם בחלק תחתון של רובה M-16 - הכולל ידית אחיזה, בית הדקים וקת, וכן מחסנית תואמת לנשק ו-30 כדורי תחמושת מסוג 5.56 מ"מ, קפיצים ומחזיר מכלול של נשק M-16. בית משפט השלום קבע **מתחם ענישה הנע בין 12 ל-30 חודשי מאסר** וגזר על הנאשם 12 חודשי מאסר בפועל. בית המשפט המחוזי קיבל את ערעור המדינה, קבע כי **המתחם הנכון במקרה זה נע בין 18 ל-36 חודשי מאסר בפועל** והחמיר בעונשו של הנאשם ל-**20 חודשי מאסר בפועל**.

בעפ"ג (ב"ש) 22885-05-17 **אלאסד נ' מ"י** (6.7.17) הורשע הנאשם בבית משפט השלום בהחזקת תת מקלע מאולתר ומחסנית ובה 10 קליעים. בית המשפט קבע **מתחם עונש הולם הנע בין 13 ל-36 חודשי מאסר בפועל**, והשית על הנאשם **עונש מאסר למשך 21 חודשים**. הערעור שהוגש לבית המשפט המחוזי, נדחה.

בת"פ (מחוזי ב"ש) 54607-07-19 **נ' ג'בור** (12.01.2020), הורשע הנאשם, על פי הודאתו, בעבירה של החזקת נשק ואביזר לנשק, בכך שהחזיק ברכבו נשק מסוג M-16 ומחסנית ריקה, כשהם עטופים במגבת. בית המשפט קבע **מתחם ענישה הנע בין 20 ל-30 חודשי מאסר**. הנאשם בעל עבר פלילי ולאור גילו הצעיר ונסיבותיו האישיות גזר עליו בית המשפט **22 חודשי מאסר בפועל** והפעיל מאסר מותנה בן 4 חודשים חציו בחופף וחציו במצטבר. מתחם דומה נקבע, ועונש דומה הוטל, על ידי אותו מותב, גם בת"פ (מחוזי ב"ש) 56762-03-21 **נ' קאצאעי** (10.11.21), שם מדובר היה בנאשם שהחזיק ברכבו רובה סער מסוג קלצ'ניקוב ומחסנית תואמת.

לבסוף, בת"פ (מחוזי מרכז) 22991-12-20 **מ"י נ' סולטאן** (13.10.21), אשר הוגש לעיוני במטעם ההגנה, מדובר היה בהליך במסגרתו **גובש הסדר טיעון "סגור" של 26 חודשי מאסר בפועל**, בגין שתי עבירות של החזקת נשק ותחמושת, כאשר מדובר היה בשתי הזדמנויות שונות בהן החזיק הנאשם רובה מסוג קלצ'ניקוב, תחמושת מותאמת

וחלקי נשק נוספים.

בשים לב לנסיבות הספציפיות של מעשה ההחזקה שלפני, החזקה מתמשכת של נשק התקפי בעל פוטנציאל נזק גבוה, לצד כמות גדולה של תחמושת, מחסניות מלאות וריבוי אביזרים נלווים, למדיניות הענישה הנוהגת ולצורך המתמשך בהחמרת הענישה, **אני סבור כי לצד האישום בעבירת ההחזקה יש לקבוע מתחם עונש הולם הנע בין 18 ל-36 חודשי מאסר בפועל, לצד מרכיבי ענישה משלימים.**

אם אפנה כעת לאישום בו הורשע הנאשם בעבירה של ניסיון ביצוע עסקה אחרת, הרי שנקודת המוצא דומה, ולפיה מחייבת גם עבירה מעין זו השתת עונש מאסר ממשי מאחורי סורג וברית. ראוי להזכיר, בהקשר זה, כי לצד העבירה של עסקה אחרת בנשק הציב המחוקק עונש מאסר מרבי בן 15 שנים, וכי העמיד אותה בשורה אחת עם יתר עבירות הנשק החמורות ביותר, עבירות הייצור, הייבוא והייצוא ועבירות הסחר בנשק, הכל כמפורט בסעיף 144 (ב2) לחוק. המשותף למכלול עבירות אלו הנו החשש להרחבת כמות הנשקים המצויה בידי גורמים פליליים, ואף גורמי טרור חלילה, והפוטנציאל החמור הכרוך בכך להמשך הפגיעה בחיי אדם. יפים לעניין זה דבריה של כב' השופטת (כתוארה אז) חיות בהקשר לעבירות של סחר בנשק מתוך פסק הדין בע"פ 2251/11 **נפעא נגד מ"י** (4.12.11):

"על הסכנות הרבות הנשקפות מסחר בלתי חוקי בנשק עמד בית משפט זה לא אחת בצינו כי 'הניסיון מלמד שנשק אשר מקורו מפוקפק, לאחר שהוא יוצא מידי המחזיק בו, מוצא את דרכו לידיים עברייניות או למפגעים למיניהם, והרי אלה גם אלה כבר הוכיחו כי אין הם מהססים להשתמש בו גם במקומות סואנים, וגם כאשר ברור להם כי עלולים להיפגע מהירי אנשים תמימים שנקלעו לזירה בדרך מקרה'... אכן, סחר בלתי חוקי בנשק סולל את הדרך לפעילות אלימה ובלתי חוקית והדבר חמור שבעתיים במציאות הישראלית בה קיים חשש תמידי כי נשק המוחזק באופן בלתי חוקי יתגלגל לא רק לידיים עברייניות, עניין חמור לעצמו, כי אם לידיהם של אלה המבקשים להוציא אל הפועל פעילות חבלנית עוינת... על כן, כל מי שהופך עצמו לחוליה במנגנון זה של סחר בלתי חוקי בנשק, מוחזק כמי שמבין ויודע אל נכון מה עלולות להיות התוצאות הנובעות ממעשיו ומהן הסכנות הנשקפות ממעשים אלה לחברה כולה".

המדיניות העקרונית ברורה אפוא, וגם בעניין זה חלה מגמת ההחמרה שהוזכרה לעיל, אך לנוכח המגוון הרחב של המצבים אשר חוסים תחת העבירה של עסקה אחרת, וודאי תחת עבירת הניסיון לביצוע עסקה אחרת, ראוי יהיה לסקור תחילה את מנעד הענישה המצוי עד כה בפסיקה ולהתאים את מתחם הענישה שייקבע לנסיבות הספציפיות של המעשים בהם היה הנאשם מעורב.

בע"פ 3793/20 **מוריחי נ' מ"י** (23.11.20), נדון עניינו של מי שהורשע, על פי הודאתו, בעבירה של ניסיון לעסקה אחרת בנשק. המערער קשר קשר עם תושב הרשות הפלסטינית ועם אחרים, במטרה לבצע מכירה והעברה של אקדח, בצירוף מחסנית תואמת לנשק, מחזקתו של הסוחר בשטחי הרשות לידי הרוכש בישראל. המערער נסע עם הרוכש למקום לא ידוע כדי לבדוק את הנשק. בתוך כך, סוכמו, במעורבות פעילה של המערער, כל פרטי העסקה וכן פרטי העברת הנשק לרוכש. הנשק אכן הוכנס לישראל, אך נתפס על ידי המשטרה, שעצרה את המעורבים. חלקו של

המערער בעסקה היה כשל "מתווך", אך נקבע כי היה גורם "מרכזי ודומיננטי" בהוצאת העסקה אל הפועל. בית המשפט המחוזי קבע **מתחם ענישה הנע בין 18 ל-52 חודשי מאסר** והשית על המערער, בעל עבר פלילי רלבנטי, עונש של **30 חודשי מאסר בפועל**. הערעור על חומרת העונש - נדחה.

בת"פ (מרכז) 20143-07-20 מ"י נ' ג'אבר ואח' (19.7.21), דן חברי, כב' השופט קובו, בפרשה רחבה של עבירות נשק, בה נטלו חלק 12 נאשמים שונים. לענייננו רלבנטיות הקביעות לגבי הנאשם 7, אשר הורשע, על פי הודאתו, בשלוש עבירות של ניסיון לביצוע עסקה אחרת בנשק. על פי המתואר בגזר הדין, ניהל הנאשם הנ"ל בשלוש הזדמנויות שונות, לאורך מספר חודשים, התכתבויות טקסט עם נאשם אחר, במסגרתן ניסו לקדם את ביצוען של עסקאות מכר בנשק, אשר לא יצאו לבסוף אל הפועל. ההתכתבויות כללו, בין היתר, החלפת תמונות, שיח על המחיר ותיאומים שונים שנועדו לקדם את מימוש העסקאות. בשניים מהמקרים מדובר היה בניסיון לרכוש כלי נשק, ופעם אחת מדובר היה בניסיון מכירה. בגין מכלול המעשים הללו, כלומר בגין 3 העבירות גם יחד **נקבע מתחם עונש הולם הנע בין 18 ל-46 חודשי מאסר בפועל**. על הנאשם 7, צעיר ללא עבר פלילי עם נסיבות חיים מורכבות, הושת **22 חודשי מאסר**.

בגזר הדין בת"פ (מחוזי חי') 4676-01-20 מ"י נ' אסמאעיל (17.1.2021) נדון עניינם של אב (הנאשם 1) ובנו (הנאשם 2), אשר הורשעו, בין היתר, בעבירה של ניסיון לעסקה אחרת בנשק ובקשירת קשר לפשע בכך שקשרו קשר לרכוש מאחר שלושה אקדחים ושתי מחסניות ובהמשך אף קשרו קשר לסחור בנשקים אלה, בכך שהאב ימכור אותם, באמצעות אחרים. בדומה לעניין **מוריחי**, שהובא לעיל, עשו כבר הנשקים את דרכם ארצה לצורך מימוש העסקה, אך נתפסו בדרכם על ידי המשטרה. בשל חלקם השונה במעשים, והדומיננטיות הגבוהה יותר של האב, נקבע בענייניו בגין מעשים אלה מתחם ענישה **הנע בין 24 ל-48 חודשים**, ואילו בעניינו של הנאשם 2 נקבע מתחם מעט מתון יותר **הנע בין 18 ל-32 חודשי מאסר**. על הנאשם 2 הושת **עונש מאסר בן 20 חודשים**. הנאשם 1 הורשע בעבירות נוספות, שאינן רלוונטיות לדיון הנוכחי, ובהתאם אף הושת עליו עונש חמור בהרבה.

בת"פ (מחוזי ים) 20778-11-12 מ"י נ' סלפית (7.5.13), הורשע נאשם 4, על פי הודאתו בעבירה של ניסיון לבצע עסקה אחרת, בכך ששוחח עם נאשם אחר מספר פעמים לאורך יממה אחת וביקש ממנו להשיג עבורו כלי נשק מסוג בלתי ידוע. בית המשפט קבע **מתחם ענישה הנע בין 6 ל-24 חודשי מאסר**. הנאשם, בעל עבר פלילי לא מבוטל, נדון ל-8 חודשי מאסר בפועל. באותה פרשה ממש, נגזר בהמשך, ביום 11.7.13, דינו של הנאשם 6, אשר הורשע על פי הודאתו בשתי עבירות של ניסיון לעסקה אחרת בנשק, אשר באו לידי ביטוי בשתי שיחות טלפון. בשיחה הראשונה ניסה הנאשם למכור נשק לאחר, ובשנייה, כעבור חודש, ניסה לתווך בעסקה למכירת שני כלי נשק. לא הייתה בשיחות התייחסות לנשק ספציפי, והשיחות לא השתכללו לכדי מעשים. **נקבע מתחם עונש הולם של 12 עד 40 חודשי מאסר**, ועל הנאשם, בעל עבר פלילי, הוטל עונש של **18 חודשי מאסר בפועל**. ערעור שהגיש הנאשם 6 לבית המשפט העליון (ע"פ 5947/13 קילאני נ' מ"י (4.12.13)), בו הלין על הפער בענישה בינו לבין הנאשם 4, נדחה ובית המשפט העליון שב ועמד על ההבחנות בין המעשים: ניסיון לרכוש נשק אחד, בעניינו של הנאשם 4, לעומת שני אירועים נפרדים בהם ניסה הנאשם 6 להעביר סך כולל של 3 כלי נשק שונים לידי אחרים.

פסק דין נוסף שדן בהרחבה בסוגיות העונשיות הרלוונטיות לענייננו הנו גזר הדין רחב היריעה שניתן בת"פ (מחוזי ים) 4795-12-17 מ"י נ' בדראן (18.12.19), ובו סקר בית המשפט, בפסקה 127 לגזר הדין, את הענישה הנוהגת

בעבירות של עסקה אחרת בנשק ומצא כי טווח הענישה רחב וכי הוא תלוי, בין היתר, בסוג הנשק שבו נעשתה העסקה, חלקו של הנאשם בעסקה והשאלה האם העסקה הושלמה אם לאו. בית המשפט הפנה לע"פ 8045/17 **בראנסי נ' מ"י** (16.8.2018), בו נקבע **מתחם ענישה הנע בין 24 ל-48 חודשי מאסר** בגין עסקה מוגמרת של מכירת אקדח, וציין כי על פי הפסיקה, במקרים של הרשעה בעבירות של ניסיון לביצוע עסקה אחרת בנשק, נקבעו דרך כלל מתחמי ענישה העומדים על כמחצית ממתחם הענישה שנקבע לגבי מי שהורשעו בביצוע עבירות מושלמות.

אם אשוב כעת לנסיבות המקרה שלפני, הרי **שמידת הפגיעה בערכים המוגנים** מצויה במקרה זה, **במדרג חומרה נמוך-בינוני**. מחד, מדובר בהתכתבות גרידא, אשר נפרשה על פני פרק זמן קצר של כשעה בלבד, מבלי שהובילה לבסוף לידי עסקה מוגמרת, ומבלי שזו הבשילה לכדי תחילת יישום בפועל, זאת בשונה ממקרים אחרים שהוצגו לעיל, בהם גובשה הסכמה והנשקים אף החלו לעשות את דרכם לידי הקונה, בטרם נעצרה הפעילות על ידי המשטרה. מנגד, לחומרה, עולה מעובדות כתב האישום כי הנאשם היה בזז הפעם בצד המוכר וכי מדובר היה באקדח קונקרטי אשר היה בהישג ידו ובשליטתו, באופן שאפשר לו לממש ללא קושי את העסקה, אילו הייתה מתגבשת הסכמה לגבי המחיר. הנאשם אף עשה ככל יכולתו על מנת לממש את העסקה, ובתוך כך שלח לעמיד סרטון ותמונות של האקדח, וניסה בהתמדה לשכנע אותו לרכוש את הנשק.

ובאשר למתחם, הרי כפי שניתן היה ללמוד מהפסיקה שהוצגה לעיל, הרי שאת מתחם העונש ההולם יש לגזור תוך מתן משקל למגוון רחב של נסיבות רלבנטיות וביניהן, מבלי שייתפס הדבר כרשימה סגורה, סוגי כלי הנשק המדוברים וכמותם, מעמדו של הנאשם בעסקה - מוכר, קונה או מתווך - היקף וטיב הפעולות שננקטו לצורך קידום העסקה, מידת הקרבה להשלמתה והסיבה בעטייה לא יצאה אל הפועל. בנסיבות המקרה שלפני, כאשר מדובר במי שבאופן חד פעמי ניסה באמצעות התכתבות קצרה למכור אקדח, אך בשל אי הסכמה על איכות האקדח או על המחיר לא גובשה הסכמה ועל כן גם לא ננקטה כל פעילות נוספת לקידום העסקה, הרי **שמתחם העונש ההולם נע בין 12 ל-30 חודשי מאסר בפועל**, לצד ענישה נלווית.

באשר לעבירות קשירת הקשר שבשני האישומים הראשונים, לא מצאתי צורך להרחיב. אישומים אלה נוסחו בכתב האישום המתוקן באופן תמציתי ולקוני, וכל שנאמר בהם הוא כי הנאשם קשר עם אחרים קשר להחזיק כלי נשק שונים וכי במועד מסוים קשר עם אחר לבצע עסקה אחרת בנשק באמצעות הודעות "ווטסאפ". אין כל פירוט לגבי סוג והיקף הנשקים, ואף לא לגבי טיב העסקה האחרת, מעמדו וחלקו של הנאשם בה. בנסיבות אלה יש לקבוע לצד כל אחד מהאישומים הללו מתחם מתון הנע בין **מספר חודשי מאסר בפועל ועד עשרה חודשי מאסר**.

משנקבעו מתחמי הענישה ההולמים את מעשיו של הנאשם, יש לאתר את העונש המתאים בגדרם בהתחשב בנסיבותיו של הנאשם, בעברו ובדפוסיו. בעניינו של הנאשם שלפני קיימים מספר נתונים המצדיקים הימנעות ממיצוי הדין עמו, ובראשם העובדה כי בחר להודות בעובדות כתב האישום המתוקן ובכך חסך זמן ציבורי רב. יתרה מכך, הנאשם נטל אחריות על המעשים והביע חרטה, באופן המעורר תקווה כי ישכיל לשנות את דרכיו בעתיד. עוד יש להזכיר בהקשר זה כי מדובר באדם בוגר, כבן 36, נשוי ואב לחמישה ילדים, אשר משמש, כך לדברי בא כוחו, כמפרנס יחיד למשפחתו הגרעינית והמורחבת.

מנגד, אין מנוס מלציין את עברו הפלילי המכביד של הנאשם. אמנם אין לחובתו הרשעות קודמות בעבירות נשק, אך מגיליון הרישום הפלילי ע/1 עולה כי כבר נשא בעבר פעמיים בתקופות מאסר ממושכות, ולא היה בכך כדי להרתיעו מפני ביצוע עבירות חמורות נוספות. גם מאסרים מותנים שהושטו בעבר לא הובילו להרתעה, ואלו הופעלו נגדו מששב לסורו. בתוך כך, הורשע הנאשם בשנת 2010 בעבירות של גניבת רכב, קשירת קשר לפשע, תקיפת שוטר וסיכון חיי אדם בנתיב תחבורה, **ונדון ל-39 חודשי מאסר בפועל**, תקופה שכללה הפעלת מאסר מותנה. בהמשך, בשנת 2014, **נדון ל-35 חודשי מאסר בפועל**, כולל תנאי שהופעל, לאחר שהורשע פעם נוספת בגניבת רכב ובעבירות נלוות. אמנם מאז שחרורו מהמאסר ועד להסתבכותו הנוכחית לא נרשמו לחובתו הרשעות נוספות, אך עינינו הרואות כי בחלוף שנים אחדות בלבד חזר הנאשם להתנהלות פלילית מובהקת, והפעם על דרך של עיסוק מקיף בתחום עבירות הנשק, שעל חומרתו עמדתי לעיל בהרחבה.

בנסיבות אלה אני סבור כי יש למקם את עונשו של הנאשם מעט מתחת למרכזם של מתחמי הענישה השונים שקבעתי, ובשים לב למעורבותו העמוקה בעולם הנשק, כפי שהיא באה לידי ביטוי באישומים השונים שבכתב האישום המתוקן, לעברו הפלילי המכביד ולהכרח להעניק בעבירות מעין אלה משקל בכורה לשיקולי הגמול וההרתעה על פני השיקולים האישיים והמשפחתיים של הנאשם, יש להטיל עליו פעם נוספת עונש מאסר ממושך, לצד מאסרים מותנים וקנס כספי הולם, המתחשב ביכולותיו הכלכליות.

אשר על כן אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

1. מאסר בפועל למשך 45 חודשים מיום המעצר - 25.2.21.
2. 12 חודשי מאסר על תנאי והתנאי הוא כי במשך 3 שנים מיום שחרורו מהמאסר לא יעבור הנאשם עבירת נשק מסוג פשע.
3. 6 חודשי מאסר על תנאי והתנאי הוא כי במשך 3 שנים מיום שחרורו מהמאסר לא יעבור הנאשם עבירת נשק מסוג עוון או עבירה של קשירת קשר לפשע.
4. קנס בסך ₪ 12,000 או 100 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב-12 תשלומים חודשיים שווים ורצופים, החל מיום 1.5.22.

המוצגים יחולטו או יושמדו בהתאם לשיקול דעת המשטרה.

זכות ערעור בתוך 45 ימים.

ניתן היום, כ"ג שבט תשפ"ב, 25 ינואר 2022, במעמד הצדדים.